مقایسهٔ شیوههای فرزندپروری مادران دانش آموزان پسر ۲ تا ۹ سال دورهٔ ابتدایی با اختلال لجبازی- نافرمانی و عادی در شهرستان ایلام ۱

اسدالله صادق خانی ۱ مهناز علی اکبری دهکردی ، علی اصغر کاکو جویباری ۴ تاریخ وصول: ۱۳۹۱/۱/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۵/۱٤

چکیده:

هدف: هدف پژوهش حاضر، بررسی تأثیر شیوههای فرزندپروری مادران بر ابتلای دانش آموزان پسر دورهٔ ابتدایی به اختلال لجبازی – نافرمانی است. روش: مطالعهٔ حاضر از نوع کاربردی و شیوهٔ انجام گرفتن آن زمینه ای است. جامعهٔ آماری شامل کلیه مادران دانش آموزان پسر دورهٔ ابتدایی شهرستان ایلام بود و نمونه ای به حجم ۶۰ نفر از مادران کودکان دارای اختلال لجبازی – نافرمانی و مادران کودکان عادی انتخاب گردید و از لحاظ سن، سطح تحصیلات و وضعیت اقتصادی همتاسازی شدند. از فهرست رفتاری کودک گردید و از لحاظ سن، سطح تحصیلات و وضعیت اقتصادی همتاسازی شدند. از فهرست رفتاری کودک فرزندپروری دیانا بام ریند برای بررسی شیوههای فرزندپروری مادران استفاده گردید. یافته های فرزندپروری مادران استفاده گردید. یافته های نافته های این پژوهش بیانگر آن بود که بین شیوههای فرزندپروری مادران گروه های پژوهش در الگوهای تربیتی مقتدرانه، مستبدانه و سهل گیرانه در سطح (۲۰/۵ > p) تفاوت معنی دار وجود دارند. مادران کودکان با اختلال لجبازی – نافرمانی نسبت به مادران کودکان عادی بیشتر از شیوهٔ فرزندپروری مقتدرانه استی در تأمین سلامت روانی فرزندان آنها دارد، در سایهٔ ارتباط فرزندان خود به کار می گیرند، نقش اساسی در تأمین سلامت روانی فرزندان آنها دارد، در سایهٔ ارتباط ضروری است که می توان نیازهای فرزندان را شناخت و نسبت به تامین و ارضای آنها همت گماشت. بنابراین ضروری است که می توان نیازهای فرزندان را شناخت و نسبت به تامین و ارضای آن شود. لذا پیشنهاد می شود والدین را نسبت به شیوههای فرزندپروری و اثرات هر یک از آنها بر فرزندان، آگاه کرد.

واژ گان كليدى: شيوه هاى فرزند پرورى؛ اختلال لجبازى - نافرمانى؛ مادران؛ كودكان.

۱. این مقاله بر گرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد است.

۲. نوسنده مسئول: کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور. E-mail:a_sadegh_2219@yahoo.com

۳. دانشیار، گروه روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور.

۴. دانشیار،گروه روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور.

مقدمه

خانواده نخستین و بادوام ترین عاملی است که اگر نه در تمام جوامع، حداقل در اکثر آنها، به عنوان سازنده و زیربنای شخصیت و رفتارهای بعدی کودک شناخته شده و حتی به عقیدهٔ بسیاری از روانشناسان باید ریشهٔ بسیاری از اختلالات شخصیت و بیماریهای روانی را در یرورش اولیهٔ خانواده جستجو کرد. از میان اعضای خانواده مادر، اولین کسی است که نوزاد با او رابطهٔ برقرار می کند لذا مهمترین نقش را در پرورش ویژگیهای روانی و عاطفی کودک به عهده دارد و کانون سلامتی یا بیماری محسوب می شود (بلوم کویست'، ۲۰۰۴، به نقل از بیرامی، ۱۳۸۸). هر خانواده ای شیوههای خاصی را در تربیت فردی و اجتماعی فرزندان خویش به کار می گیرد ،این شیوهها که شیوههای فرزندیروری نامیده مي شوند متأثر از عوامل مختلف از جمله عوامل فرهنگي،اجتماعي ،سياسي، اقتصادي و غیره می باشد (هاردی و همکاران،۱۹۹۳، به نقل از حسینی نسب و همکاران،۱۳۸۷). تأثیر محیط خانواده بر رشد کودک بوسیله مشاهدهٔ تعامل والد - فرزند مورد بررسی قرار گرفته است. در این مشاهدات معمولاً ویژ گیهای رفتاری والدین به وسیله ی دو بعد ارزیابی شده است : الف) یذیرش (گرمی)، شامل حمایت و یرورش عاطفهٔ مثبت بین والدین و کودک مي باشد. ب) كنترل، شامل آن دسته از رفتارهاي والدين است كه رفتار كودك خود را هدایت می کنند مانند: راهنمایی و کنترل،بازدارنده یا تسهیل کننده (یل کنین و همکاران ، به نقل محرابی،۱۳۸۳). تحقیقات معاصر در شیوههای فرزندیروری از مطالعات «بام ریند^۴» روی کودکان و خانواده های آنان نشأت گرفته است. استنباط باوم ریند از شیوههای فرزندیروری بر روی یک تیپ شناسی بنا شده است که بر روی ترکیب اعمال فرزندیروری متفاوت، متمر کز است. تفاوت در ترکیب عناصر اصلی فرزندیروری (مانند گرم بودن، در گیر بودن، درخواستهای سن بلوغ ،نظارت و سرپرستی) تغییراتی در چگونگی پاسخ های

^{1.} Bloom Quist

^{2.} Hardy

^{3.} Paul kenien

^{4.} Baumrind

کودک به تأثیر والدین ایجاد می کند، بر اساس" نظریهٔ اقتدار والدین باوم ریند" از ترکیب دو بعد مهم یعنی «پذیرش در برابر طرد شدن» و «سختگیری در برابر آسانگیری» الگوهای (قاطع و اطمینان بخش)، (خودکامه و مستبد) و (مساوات طلب،سهل گیر و بی بندوبار) شکل می گیرد (دارلینگ و استینبرگ ٔ ،به نقل از گلاسگو ۱۹۹۷، ۱۹۹۷).

سبک فرزندپروری به صورت بسیار گسترده ای با مشکلات برون سازی شده "کودکان مورد پژوهش قرار گرفته است. بسیاری از این پژوهش ها بر اساس سازه های فرزندپروری معرفی شده توسط باوم ریند (۱۹۶۷٬۱۹۷۱ ،به نقل از دیاز ه، (۲۰۰۵) انجام شده اند. همانطوری که ذکر شد باوم ریند سه سبک فرزندپروری مستبدانه، مقتدرانه و سهل گیرانه را با در نظر گرفتن کنترل والدینی ارائهٔ داده است. پژوهش های انجام شده بر روی این سه سبک نشان داده است که این سبک ها ممکن است پیامدهای مثبت یا منفی را در کودکان افزایش دهد(هارت و همکاران، ۱۹۹۷؛ به نقل از دیاز ،۲۰۰۵).

فرزندپروری مستبدانه با مهار گری شدید، سطوح بالای جدیت، انضباط بی ثبات و سختگیرانه و سطوح نسبتاً پایینی از صمیمیت عاطفی مشخص می گردد. این سبک با پیامدهای رفتاری منفی مانند اختلال های برون سازی شده و درونی سازی شده و سطوح پایین تر کنش وری هیجانی ارتباط دارد (دیاز، ۲۰۰۵). از سوی دیگر فرزندپروری مقتدرانه با ترکیبی از مهار گری حمایت عاطفی بالا، سطوح مناسبی از استقلال و ارتباطات دوسویه میان کودک و والد مشخص می شود. این سبک با پیامدهای تحولی مثبت همچون پیشرفت تحصیلی بالاتر ، اتکای بیشتر به خود، انحرافات رفتاری کمتر و روابط بهتر با همسالان مرتبط است. سبک سهل گیرانه که یژوهش های کمتری را نسبت به دو سازهٔ همسالان مرتبط است. سبک سهل گیرانه که یژوهش های کمتری را نسبت به دو سازهٔ

^{1.} Darling & Steinberg

^{2.} Glasgow

^{3.} Externalizing

^{4.} Baumrind

^{5.} Diaz

^{6.} Hart

^{7.} Internalizing

دیگر به خود جلب نموده است، با کمبود مهار والدینی به گونه ای که اعمال قدرت والدین روی رفتار کودک با شکست مواجه می شود و گرایش به تن دادن به خواست های کودک مشخص می شود. این سبک نیز با بزهکاری و پرخاشگری که ناشی از کمبود نظارت والدین و بی تفاوتی والدین در این سبک است، ارتباط دارد(رینالدی و هاو ۲۰۱۱). مشکلات برونی سازی شده ،نشانگان مزمن و فراگیری هستند که آسیب های فراوانی را در روابط کودک والد پدید می آورند و تنیدگی بین والدین و همچنین خطر نتایج ضعیف در زندگی آتی کودک را افزایش می دهند. مجرمیت، مشکلات جسمانی و روانی و مشکلات در سازگاری های مربوط به زندگی زناشویی و شغلی از دیگر مشکلات این گروه محسوب می شوند(کازدین ۱۹۹۵، به نقل از فیدرستون ۲۰۰۲).

اختلال لجبازی – نافرمانی آز جمله اختلال های برون سازی شده ای است که «شیوههای ناکار آمد والدین» از اصلی ترین عوامل سبب شناسی آن ذکر شده (استینر و رمسینگ آ، ناکار آمد والدین» از اصلی ترین عوامل سبب شناسی آن ذکر شده (استینر و رمسینگ آب ۲۰۰۷). این اختلال از شایعترین اختلالات روانی است که با شیوع ۲ تا ۱۶ درصد در کودکان پیش دبستانی یا اوایل سن مدرسه ، و در مرحلهٔ قبل از نوجوانی بروز می کند (انجمن روانپزشکی آمریکا، ۲۰۰۰، ترجمهٔ نیکخو و آویس یانس، ۱۳۸۴، ص ۱۸۵). کودکان مبتلا به این اختلال معمولاً با بزرگترها جروبحث می کنند، غالبا از کوره در می روند، دشنام و ناسزا می گویند، و غالبا خشمگین، بیزار و زودرنج هستند. غالبا فعالانه به خواست های بزرگان بی اعتنایی کرده و عمداً موجب ناراحتی دیگران می گردند، برای مسائل و اشتباهات خود دیگران را سرزش می کنند. (بینا آه ، ۲۰۰۲ ؛ برادلی 3 ، ۲۰۰۲ ؛ مالان و سادوک ، ۱۳۸۲ و سادوک ، ۱۹۲۸ و سادوک ، ۱۳۸۲ و سادوک ، ۱۳۸ و سادوک ، ۱۸ و سادوک ،

^{1.} Rinaldi & Howe

^{2.} Featherstone

^{3.} Oppositional defiant disorder

^{4.} Steiner & Remsing

^{5.} Beena

^{6.} Bradly

^{7.} Burt

(ص ۴۴۳) ؛ انجمن روانپزشکی آمریکا، ۲۰۰۰، ترجمهٔ نیکخو و آویس یانس، ۱۳۸۴ ، ص ۱۸۴). رابطهٔ بین سبکهای فرزندپروری و رفتارهای والدینی با مشکلات رفتاری کودکان در پژوهش هایی نشان داده شده است. از جمله باوم ریند ، ۱۹۹۱؛ نانسی و همکاران ، ۲۰۰۳ پژوهش هایی نشان داده شده است. از جمله باوم ریند ، ۱۹۹۱؛ نانسی و همکاران ، ۲۰۱۳ پژوهش هایی نشان داده شده است. از جمله باوم ریند ، ۱۹۹۱؛ و همکاران ، ۲۰۱۹ پر آشر ۲۰۰۹ با سهرالسادات و همکاران ، ۱۳۸۴؛ کار احمدی و همکاران ، ۱۳۸۴ کمیجانی و ماهر ، ۱۳۸۶؛ سهرابی و حسنی ، ۱۳۸۶. به عنوان مثال باوم ریند (۱۹۹۱)، در مطالعه کودکان دبستانی دریافت که کودکان والدین سهل انگار ، از نظر رفتاری نارس، مافقد کنترل روی رفتارهای خود و از اعتماد به نفس کمتر ی برخوردار هستند . این کودکان فاقد مسئولیت اجتماعی و استقلال بودند. در مطالعه پیگیری هم این کودکان در ۸ کودکان فاقد مسئولیت اجتماعی و شناختی در سطح پائین تر قرار داشتند (دیاز، تا ۹ سالگی، در توانائی های اجتماعی و شناختی در سطح پائین تر قرار داشتند (دیاز، به عنوان پیش بینی کننده ای برای مشکلات رفتاری کودکان می تواند مورد استفاده قرار گیرد. تعامل هایی که معمولاً همراه با خصومت متقابل، بدبینی، کنترل بیش از حد و گشونت هستند در بسیاری از آسیب شناسی های دوران کودکی دخالت دارند(به نقل از خشونت هستند در بسیاری از آسیب شناسی های دوران کودکی دخالت دارند(به نقل از هانستین ۴۰۰۴).

نانسی و همکاران (۲۰۰۳) در مطالعهای که بر روی ۱۰۹ دانش آموز با میانگین سنی ۵ تا ۱۱ سال در مورد تأثیر سه نوع رفتار والدین برروند مشکلات درون سازی و برون سازی ، در ابتدای نوجوانی انجام گرفت ، نشان داده شد که رفتار اقتدارطلبانهٔ والدین (حمایت بالا ، کنترل رفتاری بالا) به طور معنی داری با پیشرفت تحصیلی فرزندان رابطهٔ دارد . هم چنین این روش فرزند پروری با رفتارهای ضد اجتماعی رابطهٔ منفی داشت و نیز شیوهٔ استبدادی با

^{1.} Nanci

^{2.} Asher

^{3.} Okorodudu

^{4.} Lei-yin

^{5.} Smart

^{6.} Holenstein

افسردگی در ارتباط بود. در ایران نیز تحقیقاتی در این زمینه انجام شده است، از جمله کمیجانی و ماهر (۱۳۸۶) در پژوهشی دریافتند که شیوهٔ فرزندپروری مستبدانه و سهل گیرانه در والدین آزمودنیهای دارای اختلال سلوک بیشتر از والدین آزمودنیهای عادی به کار گرفته می شود(P<0/001) و شیوهٔ فرزندپروری مقتدرانه در والدین آزمودنیهای با اختلال سلوک کمتر از والدین آزمودنی های عادی به کار گرفته می شود(P<0/001).

نتایج پژوهش سهرابی و حسنی(۱۳۸۶) نیز نشان داد که شیوهٔ فرزندپروری استبدادی والدین، از هم گسیختگی خانوادگی، مصرف مواد یا دخانیات در اعضای خانواده و شکست تحصیلی و بروز رفتارهای ضد اجتماعی دختران نوجوان تأثیر دارد.

با توجه به آنچه که گذشت، روابط متقابل والد- کودک در مرکز آسیب شناسی کودکان مورد توجه قرار گرفته است، مشکلات در این تعاملات می توانند به عنوان یک عامل خطر ساز مطرح گردند(بینا،۲۰۰۲). پیش آگهی اختلال لجبازی- نافرمانی نامطلوب بوده و کودکان مبتلا در سالهای آینده در معرض خطر رشد مشکلات دیگری همچون اختلال سلوک (CD) ،اختلالات خلقی ، بیش اضطرابی ، مصرف مواد و الکلیسم (باربارا و همکاران ،۲۰۰۴. مارمورستین (CD) ونیز اختلال شخصیت ضداجتماعی و رفتارهای بزهکارانه در دوران بلوغ و بزرگسالی هستند.(ریچارد و همکاران ،۲۰۰۲). گرچه اختلال لجبازی- نافرمانی از شیوع بالایی در بین کودکان برخوردار است و با گذشت زمان از بین نمی روند و مشکلات بیشتری برای کودک و خانواده او به وجود می آورد، در پژوهش ها کمتر مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین پژوهش حاضر دو هدف کلی دارد: ۱- بررسی مقایسهٔ ای شیوههای فرزند پرووی در مادران کودکان دارای اختلال لجبازی- نافرمانی و مادران کودکان دارای اختلال لجبازی- نافرمانی و مادران کودکان دارای تحقیق.

^{1.} Conduct Disorder

^{2.} Barbara

^{3.} Marmerstein

^{4.} Richard

سؤالهای پژوهش:

۱-آیا مادران کودکان مبتلا به اختلال لجبازی- نافرمانی بیشتر از مادران کودکان عادی از شیوهٔ فرزندپروری مستبدانه(سخت گیر) استفاده می کنند؟

۲- آیا مادران کودکان مبتلا به اختلال لجبازی - نافرمانی بیشتر از مادران کودکان عادی از شیوهٔ فرزندپروری سهل گیرانه استفاده می کنند؟

۳- آیا مادران کودکان مبتلا به اختلال لجبازی - نافرمانی کمتر از مادران کودکان عادی از شیوهٔ فرزندیروری مقتدرانه استفاده می کنند؟

روش

مطالعه ی حاضر از نوع کاربردی و شیوهٔ انجام آن زمینه ای است. جامعهٔ آماری آن را تمامی مادران دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر ایلام تشکیل داده است. بطور کلی حجم نمونه ۶۰ نفر میباشد که ۳۰ نفر از آنها مادران دانش آموزان با اختلال نافرمانی مقابله ای و ۳۰ نفر از مادران دانش آموزان عادی هستند. روش نمونه گیری در این تحقیق از نوع نمونه گیری طبقه ای تصادفی است. نمونه گیری در دو مرحلهٔ تصادفی و مبتنی بر هدف انجام شد. به این ترتیب که در ابتدا ۴ مدرسه بطور تصادفی از میان مدارس ابتدایی پسرانه انتخاب شد و از هر مدرسه ۱۰۰ نفر به طور تصادفی، جهت غربالگری اختلال لجبازی نافرمانی انتخاب گردید و بعد از هماهنگیهای لازم و اجرای مراحل اولیه در نهایت به طور تصادفی ۳۰ نفر از مادران دانش آموزان دارای اختلال نافرمانی مقابلهای و ۳۰ نفر از تحصیلات و وضعیت اقتصادی همتاسازی شدند. میانگین سنی مادران دانش آموزان با اختلال لجبازی – نافرمانی ۳۶/۲۳ و در گروه عادی ۳۴/۷ می باشد. از لحاظ میزان اختلال لجبازی – نافرمانی ۳۶/۲۳ و در گروه عادی ۳۴/۷ می باشد. از لحاظ میزان تحصیلات مادران بیشتر در سطح تحصیلی دیپلم قرار داشتند. از لحاظ وضعیت اشتغال نیز تحصیلات مادران بیشتر خانه دار بودند. در این پژوهش از روش های آماری توصیفی و تحلیل

واریانس چند متغیره (Manova) استفاده گردیده است و داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخهٔ ۱۶ تجزیه و تحلیل شده اند .

روش های جمع آوری داده ها و ابزارهای آن:

برای جمع آوری داده ها از ابزارهای زیر استفاده شد:

I=1 فهرست رفتاری کودک (CBCL) و فرم گزارش معلم (TRF): سیاههٔ رفتاری کودک و فرم گزارش معلم ، دو فرم نظام سنجش مبتنی بر تجربهٔ آخنباخ هستند که به ترتیب توسط والد و معلم ، بر اساس وضعیت کودک در شش ماه گذشته تکمیل می شوند. فهرست رفتاری کودک دارای ۱۱۸ گویه است که توسط والدین یا فردی که سرپرستی کودک را به عهده دارد و از او مراقبت می کند ، براساس وضعیت کودک در P=1 ماه گذشته تکمیل می شود. براساس جهت گیری I=1 این فهرست اختلال هایی همچون مشکلات عاطفی ، اضطرابی، بدنی، نارسایی توجه/فزون-کنشی، بی اعتنایی مقابلهای و مشکلات هنجاری را دربر می گیرد.

سؤالات زیر مقیاسهای این فرم به صورت سه گزینه کاملاً، معمولاً و اصلاً است که به ترتیب نمرات ۱، ۱ و ۲ را دریافت می کنند. این فهرست برای آزمودنیهای ۴ تا ۱۸ ساله قابل کاربرد است. در این قسمت تعداد ۵ سؤال در ارتباط با اختلال بی اعتنایی مقابله ای است(سؤالهای : ۳، ۲۲، ۲۳ ، ۹۵ ، ۹۵). نمرهٔ هر فرد در این خرده مقیاس می تواند از ۰ تا ۱۰ تغییر کند. نمرهٔ بالاتر و مساوی ۴ به منزله وجود اختلال در فرد می باشد.

^{1.} Child Behavior Check List

^{2.} Teacher Rating Form Report

^{3 .} Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders

همسانی درونی مقیاسهای شایستگی نظام سنجشی مبتنی بر تجربهٔ آخنباخ در سطح بالایی قرار دارد. نتایج نشان داد که ضرایب آلفای مقیاس های سندرمی مبتنی بر DSM-IV در سطح رضایت بخشی قرار دارد و دامنه آن از ۱/۶۴ تا ۱/۸۲ برای CBCL و ۱/۸۲ تا ۱۳۸۴ برای TRF است (مینایی،۱۳۸۴).

۲- پرسشنامهٔ شیوهٔ های فرزندپروری دیانا باوم ریند:

پرسشنامهٔ شیوهٔ های فرزندپروری دیاناباوم ریند در سال ۱۹۷۲ توسط دیاناباوم طراحی شد. این ابزار اقتباسی است از نظریه اقتدار والدین که بر اساس نظریه باوم ریند از آزادگذاری ، استبدادی و اقتدار منطقی والدین، برای بررسی الگوهای نفوذ و شیوههای فرزندپروری ساخته شده است. این پرسشنامهٔ شامل ۳۰ جمله است که ۱۰ جمله آن به شیوهٔ آزاد گذاری مطلق، ۱۰ جمله به شیوهٔ مستبدانه و ۱۰ جمله دیگر به شیوهٔ اقتدار منطقی والدین در امر پرورش فرزند مربوط می شوند. الگوی پاسخگویی به سؤالها از مقیاس ۵ درجههای لیکرت (از کاملاً موافقم، موافقم، مطمئن نیستم، تقریباً مخالفم و مخالفم) تبعیت می کند.

نمرهٔ گذاری سؤالات پرسشنامهٔ دیاناباوم نیز برمبنای مقیاس لیکرت (۱، ۱، ۲، ۳، ۴) صورت می گیرد. اسفندیاری (۱۳۷۴) پایایی آزمون بر روی یک نمونه ۱۲ نفری از مادران را به شیوهٔ بازآزمایی و با فاصله زمانی ۱ هفته ، به ترتیب برای شیوهٔ سهل گیری مادران را به شیوهٔ استبدادی (۱/۷۷) و شیوهٔ قاطع و اطمینان بخش (۱/۷۳) گزارش نمود. روایی محتوای آزمون نیز توسط ۱۰ نفر از صاحب نظران روا ن شناسی و روان پزشکی مورد تأیید قرار گرفت .در کل نتایج به دست آمده از مطالعات خارجی و داخلی، اعتبار و روایی پرسشنامهٔ شیوههای فرزندپروری را مورد تأیید قرار می دهد (به نقل از پور احمدی، پرسشنامهٔ شیوههای فرزندپروری را مورد تأیید قرار می دهد (به نقل از پور احمدی،

يافته ها

از مطالعهٔ شیوههای فرزندپروری مادران ۶۰ کودک پسر ۹-۷ سالهٔ عادی و مبتلا به اختلال لجبازی نافرمانی نتایج زیر به دست آمده است. در این قسمت با استفاده از آمار توصیفی، میانگین و انحراف معیار شیوههای فرزندپروری مادران گروه های مورد پژوهش توصیف گردید، و با استفاده از آمار استنباطی و از تحلیل واریانس چند متغیره هریک از شیوههای فرزندپروری مادران در کودکان دارای اختلال لجبازی نافرمانی و کودکان عادی مورد مقایسهٔ و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار مربوط به نمرات شیوههای فرزند پروری

انحراف معيار	میانگین	وضعیت کودک	شیوههای فرزندپروری مادران
V/94	۲۲/۲۷	دارای اختلال	
4/90	14/74	عادى	مستبدانه
٧/٨٠	۲۰/۲۰	دارای اختلال	
۵/۵۶	10/4.	عادی	سهل گيرانه
4/07	Y#/9V	دارای اختلال	
9/04	۲9/9 ۳	عادى	مقتدرانه

همانطور که در جدول شمارهٔ ۱ مشاهده می شود، میانگین شیوههای فرزندپروری مستبدانه و سهل گیرانه در مادران کودکان دارای اختلال لجبازی نافرمانی بیشتر از مادران کودکان عادی است، و میانگین شیوهٔ فرزندپروری مقتدرانه نیز در مادران کودکان دارای اختلال لجبازی نافرمانی کمتر از مادران کودکان عادی است.

جدول ۲:خلاصهٔ نتایج تحلیل واریانس چند متغیری بر روی شیوههای فرزندپروری در مادران گروه های مورد پژوهش

سطح معنی داری	df خطا	df فرضیه	F	مقدار	نام آزمون
•/•••	٥٦	٣	17/01	•/٤٦٩	اثر پيلايي
•/•••	٥٦	٣	17/01	•/081	لامبداي ويلكز
•/•••	٥٦	٣	17/01	•/٨٨٥	اثر هوتلينگ
*/***1	٥٦	٣	17/01	•/٨٨٥	بزرگترین ریشه روی

سطح معناداري 0/05

مندرجات جدول ۲ نشان می دهد که بین مادران گروه های پژوهش از لحاظ شیوههای فرزندپروری در سطح p < 0.00 تفاوت معنی داری وجود دارد. بر این اساس می توان بیان داشت که دست کم در یکی از متغییر ها (شیوههای فرزند پروری) بین مادران گروه های مورد پژوهش تفاوت معنی داری وجود دارد. جهت پی بردن به این تفاوت از تحلیل واریانس یک راهه در متن مانوا استفاده شده است که نتایج حاصل از آن ها در جدول π آمده است.

جدول ۳: نتایج حاصل از تحلیل واریانس یک راهه در متن مانوا بر روی شیوههای فرزندپروری مادران

سطح معنی داری	F	میانگین مجذورات	df	مجموع مجذورات	شیوهٔ فرزند پروری
0/0001	22/094	968/017	1	968/017	مستبدانه
0/006	8/172	375	1	375	سهل گيرانه
0/0001	15/167	481/667	1	481/667	مقتدرانه

سطح معناداری 0/05

با توجه به مندرجات جدول T در ستون مربوط به سطح معنی داری مشاهده می شود که تفاوت مادران گروه های مورد پژوهش از لحاظ شیوههای فرزندپروری مستبدانه ، سهل گیرانه و مقتدرانه در سطح P<1/2 معنی دار است. بنابراین می توان بیان کرد که مادران کودکان دارای اختلال لجبازی – نافرمانی نسبت به مادران کودکان عادی بیشتر از شیوهٔ فرزندپروری مقتدرانه استفاده می کنند.

بحث و نتیجه گیری

نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد که بین مادران کودکان دارای اختلال لجبازی نافرمانی و مادران کودکان عادی از نظر اتخاذ شیوههای فرزندپروری تفاوت معنادار وجود دارد. نتایج به دست آمده حاکی از این است که مادران کودکان دارای اختلال لجبازی نافرمانی در مقایسهٔ با مادران کودکان عادی شیوهٔ تربیتی مستبدانه تر و سهل گیرانه تری را به کار می

برند و همچنین کمتر از شیوهٔ فرزندپروری مقتدرانه استفاده می کنند. این یافته ها با نتایج پژوهش های دیگر هماهنگ است. از جمله باوم ریند، ۱۹۹۱؛ نانسی و همکاران ، ۲۰۰۳؛ آشر،۲۰۰۶؛ آکارودودو و نواماکا ،۲۰۱۰؛ لی وین و همکاران، ۲۰۱۱ در خارج از ایران. و فرضی گلفزانی، ۱۳۸۲ ؛ صدرالسادات و همکاران ، ۱۳۸۴ ؛ کار احمدی و همکاران ، ۱۳۸۶ ؛ کمیجانی و ماهر ، ۱۳۸۶ ؛ سهرابی و حسنی ، ۱۳۸۶ در داخل ایران.

برای تبیین متفاوت بودن شیوههای فرزندپروری بین مادران کود کان دارای اختلال لجبازی نافرمانی و مادران کودکان عادی، تحقیقات جدید روی مؤلفه های رابطهٔ ، مراقبت و ساختار تکیه کرده اند (الکساندر ۲۰۰۶۰). مسئولیت پذیری والدین و صمیمیت از عناصر مؤلفه های رابطهٔ و مراقبت به شمار می روند و کنترل و محدودیت از عناصر ساختار محسوب می شوند. بطور کلی در سبک فرزندپروری مقتدرانه هر سه مؤلفه به میزان مناسب مشاهده می شوند. این والدین با درخواستهای معقول برای کودک محدودیت ایجاد می کنند و بر رفتار وی کنترل و نظارت دارند. در عین حال در رابطهٔ خویش صمیمیت و محبت نشان می دهند. هم چنین از رفتارهای محبت آمیز مانند در آغوش گرفتن یا بوسیدن کودک بیشتر استفاده می کنند. این والدین خود را در قبال کودک مسئول می دانند. از آن جایی که این والدین کودکان خود را تشویق کرده و مشارکت در تصمیم گیری های خانواده را ترغیب می نمایند، کودکان آنها از اعتماد به نفس و خودگردانی بالاتری برخوردارند. سبک مقتدرانه با روابط اجتماعی بیشتر، استدلال ، محبت با رفتارهای مثبت برخوردارند. سبک مقتدرانه با روابط اجتماعی بیشتر، استدلال ، محبت با رفتارهای مثبت بر راطهٔ دارد(تانیلا ۲۰۰۲).

براساس آنچه محققانی چون اریکسون، پیازه و دیگران دربارهٔ شرایط تحول شناختی ،اجتماعی و هیجانی کودکان یافته اند (سانتروک ۱۹۹۹؛ به نقل از چنگ و همکاران،۲۰۰۵) ، به نظر می رسد زمانی که سبک فرزندپروری والدین از لحاظ مؤلفه هایی چون مراقبت، رابطه و

^{1.} Alexander

^{2.} Taanila

^{3.} Chang

ساختار نامناسب است ، بستر تحول نامناسب فراهم شده و در نتیجه موجب رفتارهایی می شود که به عنوان منفی برچسب خورده است. زمانی که این مؤلفه ها افزایش می یابد رفتارهای مثبت نیز افزایش می یابند که این شرایط عموماً با سبک فرزندپروری مقتدرانه رابطهٔ دارد (دیاز،۲۰۰۵). از سویی دیگر کاهش این مؤلفه ها که معمولا با سبک فرزندپروری سهل گیرانه و مستبدانه همراه است با کاهش رفتارهای مثبت مورد انتظار رابطهٔ دارد. در سبک سهل گیرانه کمترین میزان ساختار موجود است. این والدین کنترلی روی رفتار کودک ندارند، بنابراین اکثر این کودکان بی کفایت هستند. همچنین مؤلفه مراقبت نیز در این والدین کم است. بنابراین انتظار می رود این سبک فرزندپروری نیز با پیامدی منفی و مشکلات برونی سازی شده از جمله اختلال لجبازی نافرمانی در کودک رابطهٔ داشته باشد (آینولا و نورمی'، ۲۰۰۵).

نتایج تحقیقات دربارهٔ نقش سبک مستبدانه نیز نشان می دهد که در این سبک ساختار در حد بالایی وجود دارد به طوری که کنترل و سخت گیری بیش از حد موجب ایجاد ساختاری انعطاف ناپذیر می شود. همچنین مؤلفه رابطهٔ در این سبک پایین است و این والدین از تنبیه های سخت برای کنترل کودک استفاده می کنند، پیامد هایی که این سبک برای کودک به همراه دارد، شامل رفتارهای منفی در قالب مشکلات برون سازی شده و همچنین مشکلات درونی سازی شده است. به نظر می رسد به مرور زمان هر چه بیشتر این کودکان تحت این نوع سبک فرزندپروری قرار گیرند کودکان مضطرب، گوشه گیر و ناخشنود می شوند، بنابراین احتمال بروز مشکلات درون سازی شده در آنان بالاتر می رود (الکساندر، ۲۰۰۶).

شیوهٔ هایی که والدین در تربیت فرزندان خود به کار می گیرند، نقش اساسی در تأمین سلامت روانی فرزندان آن ها دارد. در سایه ارتباط سالم است که می توان نیازهای فرزندان را شناخت و نسبت به تأمین و ارضای آن ها همت گماشت. همان گونه که اشاره شد، هر

یک از این شیوهٔها اثراتی بر رفتار کودکان دارد که در این میان اثرات مخرب و منفی شیوهٔهای سهل گیرانه و مستبدانه بیشتر است. (اوندر ۱، گلای ۲۰۰۹، ۲

محدوديتهاى تحقيق:

این پژوهش دارای محدودیت های زیر بوده است:

محدودیت در انتخاب نمونه باعث شد که نمونه گیری فقط از بین پسران انجام شود، که اگر در تحقیق حاضر دخترها نیز شرکت داشتند و مقایسهای بین دو جنس نیز انجام می شد بسیار بهتر بود.

از دیگر محدودیتهای مهم در پژوهش حاضر می توان به مشکل بودن دسترسی به والدین کودکان در مرحلهٔ غربالگری اختلال لجبازی نافرمانی در مدارس اشاره کرد. لذا فهرست رفتاری کودکان فرم والدین به منازل آنها فرستاده شد.

از آنجایی که در این پژوهش، تنها مادر مورد نظر قرار گرفته است، پژوهش های دیگر که نقش و تأثیر هر دو والد(پدر و مادر) را بر اختلال لجبازی نافرمانی کودکانشان مورد بررسی قرار دهند، کمک خواهد نمود که اطلاع ما از رابطهٔ والدین – کودک جامع تر گردد.

از آنجا که پژوهش حاضر در شهر ایلام انجام شده است، لذا نتایج آن قابل تعمیم به شهرهای دیگر نیست ،بنابراین پیشنهاد می شود پژوهش حاضر در جامعه وسیعتر و با حجم نمونه بیشتری انجام گردد.

^{1.} Onder

^{2.} Gülay

پیشنهادها بر اساس یافتههای تحقیق:

با توجه به نتایج به دست آمده از تحقیق حاضر ، ضروری است که توجه بیشتری به اثرات شیوه های فرزند پروری و پیامد های آن شود. لذا باید والدین را نسبت به این الگو های تربیتی و اثرات هر یک از آن ها بر فرزندان، آگاه کرد. این آگاه سازی از چند طریق امکان پذیر است:

۱- برگزاری کلاسهای آموزش خانواده در مدارس توسط مشاوران.

۲- برگزاری دورهٔ های آموزشی برای والدین کودکان خردسال در مهد کودکها.

۳- لزوم ایجاد دورهٔ های آموزشی در مراکز فرهنگی مانند فرهنگسراها، کانونهای تربیتی
آموزش و پرورش، کانونهای فرهنگی مساجد و اماکن مذهبی .

۴- برگزاری کارگاههای کو تاه مدت و فشرده یک روزه برای والدین.

۵- برگزاری جلسات برای مراقبین فرزندان بی سرپرست در مراکز بهزیستی.

منابع

- انجمن روانپزشکی آمریکا .(۲۰۰۰).متن تجدید نظر شده راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی. ترجمهٔ محمدرضا نیکخو، هاما یاک آویس یانس. تهران- سخن (۱۳۸۴).
- بیرامی، منصور. (۱۳۸۸). تأثیر مهارتهای فرزندپروری به مادران پسران دبستانی مبتلا به اختلالات برونی سازی شده بر سلامت روانی و شیوههای تربیتی آن ها. مجلهٔ علمی پژوهشی اصول بهداشت روانی. سال یازدهم، ۲(۴۲)، ۱۰۵–۱۰۵
- پوراحمدی، الناز. جلالی، محسن. شعیری، محمدرضا. طهماسبیان، کارینه. (۱۳۸۸). بررسی اثر کوتاه مدت آموزش برنامهٔ فرزندپروری مثبت (P۳) بر تغییر شیوهٔ های فرزندپروری مادران کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله ای. فصلنامهٔ خانواده یژوهی ۵(۲۰):۹۱۹–۵۳۲.
- حسینی نسب، سید داوود. احمدیان، فاطمه. روان بخش، محمد حسین. (۱۳۸۷). بررسی رابطهٔ شیوهٔ های فرزندپروری با خود کارآمدی و سلامت روانی دانش آموزان. مطالعات تربیتی و روان شناسی. دورهٔ ۹، شمارهٔ ۱۳۸۷–۲۱.
- سهرابی، فرامرز . حسنی ، اعظم . (۱۳۸۶). شیوهٔ فرزندپروری والدین و رفتارهای ضد اجتماعی دختران نوجوان. فصلنامهٔ روانشناسی ، دورهٔ ۱۱ ، شمارهٔ ۱ ، ۸۸-۷۵.
- صدرالسادات،سید جلال. شمس اسفندآباد، حسن. امامی پور، سوزان.(۱۳۸۴). مقایسهٔ شیوههای فرزندپروری و کارکرد خانواده در خانوادههای بد سرپرست، دارای اختلالات رفتاری و عادی. مجلهٔ دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد. دورهٔ ۷، شمارهٔ ۲، ۴۸–۴۳.
- فرضی گلفزانی، مرجان. محمد اسماعیل، الهه. رئوفیان مقدم، فاطمه. عسگری مقدم،هاجر. (۱۳۸۲). مقایسه شیوههای فرزندپروری مادران کودکان دارای اختلالهای افسردگی، اضطرابی و وسواس فکری و عملی با مادران کودکان عادی. پژوهش در حیطه کودکان استثنایی. دورهٔ ۳، شمارهٔ ۳و۴، ۲۶۴–۲۴۵.
- کاپلان ، هارولد . سادوک ، بنیامین. (۱۳۸۲) . خلاصه روانپزشکی : علوم رفتاری– روانپزشکی . جلد دوم . ترجمهٔ نصرت الله پورافکاری . تهران : شهر آب.

کمیجانی ، مهرناز . ماهر ، فرهاد. (۱۳۸۶). مقایسهٔ شیوههای فرزندپروری والدین نوجوانان با اختلال سلوک و نوجوانان عادی. فصلنامهٔ دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دورهٔ ۹، شمارهٔ ۳۳، ۹۴-۶۳.

کار احمدی، مژگان. طبائیان، سیده راضیه. افخمی عقدا، محمد.(۱۳۸۶). مقایسهٔ الگوهای تعامل والدین در کودکان مبتلا به اختلال کمبود توجه-بیش فعالی با گروه کنترل. مجلهٔ دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی – درمانی شهید صدوقی یزد. دورهٔ ۱۵، شمارهٔ۱، ۴۸-۴۸.

محرابی، شهربان. (۱۳۸۳). مقایسهٔ میزان اختلالات روانی دختران نوجوان با توجه به شیوههای فرزندپروری والدین در دبیرستان های شهرستان جیرفت، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علامه.

مینایی، اصغر. (۱۳۸۴). هنجاریابی نظام بخشی مبتنی بر تجربهٔ آخنباخ. تهران: انتشارات سازمان آموزش و پرورش کودکان استثنایی.

- Asher, A. (2006). Exploring the Relationship BETWEEN parenting Styles and Juvenile Delinquency, A Thesis Submitted to the Faculty of Miami University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Science Department of Family Studies and Social Work.
- Aunola, K., & Nurmi, J. (2005). The role of parenting style in children problemBehavior. *Journal of Child Development*, 76(6), 1144-1159.
- Alexander, T. E. (2006). Parenting and behaviors of 12 to 15 year old males in The Virgin Islands. Unpublished doctoral dissertation, Walden University, New York [On-Line]. Available: http://www.proquest.com.
- Baumrind, D. (1991). The influence of parenting style on adolescent competence And use. *Jurnal of early adolescence*, 11, 56-95.
- Barbara, M., Richard ,R., Julie, M., Robert ,G.,& Haward, M.(2004).conduct disorder and oppositional defiant disorder in

- national sample: Developmental epidemiology .*Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 45,609-621.
- Beena, J. (2002). Behavior problem in children and adolescents with learning disabilities. *The Internet Journal of Mental Health*, *1*(2), 48-61.
- Bradly SJ. (2002). Affect regulation and the development of psychology. New York: Guildford; 91- 361.
- Burt, S.A., Krueger, R.F., Mc Gue, M., & Iacano, W. (2003).Parent child conflict and the co-morbidity among childhood externalizing disorder. Arch Gen Psychiatry. 60(5): 13-505
- Chang, L., Schwartz, D., Dodge, K. A., & Mc Bride-Chang, C. (2005). Harsh parenting In relation to child emotion regulation and aggression. Journal of Family Psychology, 17(4), 598-606.
- Diaz, Y. (2005). Association between parenting and child behavior problems among Latino mothers and children. Unpublished Master Thesis, University of Maryland, Maryland. Disabilities. *The Internet Journal of Mental Health*, *1*(2), 48-61.
- Featherstone, B. (2002). Research review: Parent stress and externalizing child behavior. *Child and Family Social work*, 7, 219-225.
- Glasgow, K.I.Dornbusch, S.M. Troger, d.L., Steinberg, L., & Ritter p.L (1997). Parenting styls, adolescent's attributions and educational outcomes in nine heterogeneous high schools. *Journal of Child Development.vol.68(3)*, 507-529
- Holenstein, T. (2004). Rigidity in parent-child interaction early childhood. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 32 (4),595-607
- Lei-yin, C. Xue-rong, L, Zhen, W. Bing-qing, G. et al Mental Health Institute. (2011). Parenting Styles, Parenting Locus of Control and Family Function of Children with Oppositional Defiant Disorder. Chinese Journal of Clinical Psychology. 2-20
- Marmerstein, N. R. (2006). Relationship between anxiety and externalizing disorder in youth; The influences of age and gender. *Journal of Anxiety Disorder*, *31*(1), 82-112.

- Nancy, Gal abuse, Barker. (2003). Parenting David. Style internalization, externalization among Adolescence. Journal Development Psychology (38). Embarrassment.
- Okorodudu, G.N. (2010). Influence of parenting styles on Adolescent Delinquency in Delta Central Senatorial District. Edo Journal of Counseling, vol, 3, No.1,
- Onder, A., & Gülay, H. (2009). Reliability and validity of parenting styles & dimensions questionnaire. *Journal of Procedia Social and Behavioral Sciences* 1, 508–514.
- Richard,R.,Barbara,M.,Andrew,P.,jane,c.,&Adrian A.(2002).The relation between DSM-IV. Oppositional. Defiant disorder and conduct disorder: Finding from the Great Smoky maintains study *.Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 43, 39-50.
- Rinaldi, C. M, Howe, N. (2011). Mothers' and fathers' parenting styles and associations with toddlers' externalizing, internalizing, and adaptive behaviors. *Early Childhood Research Quarterly, Vol.* 27 (2) 266-273
- Steiner H, Remsing L. (2007). Practice parameter for the assessment and treatment of children and adolescents with oppositional defiant disorder. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry* 2007; 46(1):126-41.
- Taanila, A. (2002). Effects of family interaction on the child's behavior in single parent Or reconstructed families. *Journal of Family Process*, 41(4), 693-708.